

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Narodnost na Malti.

—o.— Slovenski narod, kateremu je v primeri z drugimi srečnejšimi narodi pozno bilo usójeno, da vstati in po svoje napredovati poskuša: z zanimanjem bode on, že nekoliko odrasel, čital novico, da se je narod, veliko manjši od njega, še pozneje povpraševati začel: kdo sem, kateri je moj namen, kaj mi je storiti, da ga dosežem? Narodič na Malti, na otoku v srednjezemskem morji mej Sicilijo in Afriko, vzbuja se zdajci, skoro ob dvanajsti uri narodnostnega prebujevanja. Še do zadnjega časa vladalo je na zemlji, po kateri je šla nekatera zgodovinska pot, narodno mrtvilo; njeni stanovniki se svetu neso kazali kot poseben narod, čegar življenju in zavedanju samega sebe postavljeno je vidno znamenje v veljavi narodnega njegovega jezika vsaj v domovini njegovi. To hoče biti drugače. Tudi narod, ki ga je skoro desetkrat manj; nego nas Slovencev, teži za enakopravnostjo svojega jezika, za garancijami svojega narodnega razvoja, za narodno samozavestjo.

Izza 1814. leta, ko je Malta prišla v roke Angležem po miru Pariškem, vodi Malčanom upravo

anglešk guverner, kateremu na strani sedí zakonodaven zbor, imajoč šestnajst članov. Osem odbornikov imenuje vlada, drugih osem pa si volijo stanovniki otoka. Volilski zakon bil je pred leti tako izpremenjen, da so pri volitvah odločevali kupčevalci iz mest in trgov, kateri pa so po večjem delu Italijani. Dobili so torej večino in brez odloga razglasili italijanski svoj jezik za jedini jezik uradni na malem otoku, da bi tako iz Malte v smislu irredentovskega napravili polárgano zaželjeno italijansko svojino. Proti temu pa so se uprli kmetje, s svojimi duhovniki na čelu, ter pritožili se pri guvernerji, češ, da s takim postopanjem teptá se jezik večine. Guverner ni skoro temu verjel z začetka, vendar dal je stvari uradno preiskavati. Pokazale so preiskave, da od 160.000 nevojáških prebivalcev na Malti (vojakov angleških je bilo 1875. leta 6410) govori jih nič manj nego 130 000 malčanski za svoj materin jezik in da ti ne umejo ni italijanščine, ni angleščine. Od drugih 30.000 prebivalcev govori jih blizu polovica angleški, polovica pa italijanski, in le nekoliko tisoči je učenih obema jezikoma. Na to sklenila je vlada, da zanaprej imata biti malčanski in angleški jezik uradna jezika na otoku, italijanski jezik pa ima zgubiti to pravico. In tako prišli so Malčani z malim naporom do narodne pravice, po kateri mi Slovenci še dandanes po dolgoletnih bojih v ustavni naši državi zastoj vzdihujemo! Malčanom je narodnost sedaj postavljena na trdo skalo, na v resnici jednakopravno malčanščino, ki se morebiti lepo razvije ter tudi v olikanih krogih postane kraljica. Doslej gojili so ta jezik le po ljudskih učilnicah in duhovniških semeniščih, ali odposlej bodo ga učnim jezikom uvesti morali v vse višje učne zavode. Malčanski jezik je samostalen jezik, ni naréčje; dve tretjini besed vzeti sti mu iz arabščine, a ostala tretjina spominja na grščino, berberščino in italijanščino; slovnici in skladnji njegovi je poznati, da je pri pouku prevladovala latinščina ali italijanščina, ali vendar ima malčanščina še vedno toliko pravotnega na sebi, da je jezik samsvoj. Na afriškem ali azijskem pobožji srednjezemskega morja se Malčani razumevajo laglje od vseh drugih Evropecev z domačini, ker se na podstavi malčanščine jako lahko naučé arabskega jezika, zato pa se tudi hitro udomačijo in razmerno jih jako mnogo (60 000 do

70.000) živí v rečenih primorskih deželah. Za tega delj in ker Malčani zastopajo visoka mesta mej mosleminskim ljudstvom, trdi se po pravici, da utegne gojenje in vzobraževanje malčanščine imeti tudi v političnem oziru nekoliko pomena.

Dasi nas Slovence sreča, ki je tolikanj milo posijala v prve ure preporóda narodnosti malčanske, spominja lastne naše nesreče, vendar brez zavisti privoščimo stanovnikom na oddaljenem otoku darí, brez katerih je nam še vedno kot narodu živeti, to pa težko živeti! Pozabiti pa ni, da celo narodič na Malti brani svoj materin jezik!

Deželna kmetijska enkéta.

(Dalje.)

G. Ogulin nasvetuje, naj bi se ustanovile zadruge, katere bi revnim kmetovalcem na Dolenjskem proti ugodnim pogojem dajale živino v rejo.

G. Bavdek hvali železne pluge in izraža željo kmetovalcev v predlogu: „Naj bi c. kr. kmetijska družba kupila železne pluge, najboljše vrste, ter je razposojevala ali proti plačevanju na obroke prodajala posestnikom.“

G. dr. Poklukar priporoča zboljšanje travnikov.

G. župan Ogorelec pa nasvetuje dostavek: „S podporo naj se skuša nakupiti železna brana, s katero se po senožetih in travnikih poruje mah, ter naj se pridnim gospodarjem izroči v porabo s tem, da bi jo morali posojevati tudi svojim sosednim občanom.“

G. Potepan naglašá, kako zanemarjeni so travniki v Bistriški dolini, koliko bi tu bilo treba zboljšanja, a ne s teoretičnim, nego s praktičnim poukom.

Tajnik c. kr. kmetijske družbe kranjske g. G. Pirc nasvetuje: „Slavna enkéta naj potrebno ukrene, da se revnim zadolženim kmetovalcem omogoči kupiti potrebno živino, da se pospešuje kmetijsko obrtništvo, zlasti mlekarstvo, da se dadé subvencija, s katero bi se napravil izgledni plug za trde zemlje na Pivki, v Vipavi in v jednacijah krajih Kranjske, kjer je zemlja težka.“

G. Dev pravi, da na Dolenjskem živine ne manjka, ali da je skozi revna, slaba, onemogla, samo tako zvane hrvatske buše ne dobé, zato je misli, da

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

XXI. Poglavlje.

Pripovedovanje.

Ivan Vasiljevič, utrujen od lova, podal se je poprej, kakor po navadi v svojo spalnico.

Kmalu se je prikazal Maljuta s svojimi ključi.

Na carjevo vprašanje, odgovoril je Maljuta, da se ni nič novega prigodilo, da je Serebrjani obstal to, da se je potegoval za Morozova v Moskvi, kjer je ubil sedem opričnikov in razsekal Vjazemskemu glavo.

— No, — pristavil je Maljuta, — tega pa neče obstati, da je stregel po carjevem življenji. Po jutrnica hočemo ga trdo izpraševati, a če ga z raztezanjem in ognjem ne prisilimo, da bi kaj povedal, potem nemamo nič več čakati, tedaj ga lahko končamo.

Ivan ni odgovoril. Maljuta hotel je nadaljevati, pa v spalnico je prišla stara tetka Onufrevna.

— Ljubi moj, — rekla je, — ti si zjutraj poslal semkaj dva slepca: ali sta pripovedovalca, ali kaj; zdaj čakata v veži.

Car se je spomnil, koga je srečal zjutraj, in ukazal je poklicati slepca.

— Ali jih ti poznaš, dragi moj? — vprašala je Onufrevna.

— Zakaj?

— Ali sta res slepa?

— Kaj? — rekel je Ivan, in polastil se ga je sum.

— Poslušaj me, car, — nadaljevala je Onufrevna, — varuj se teh pripovedovalcev; meni se zdi, da kaj slabega nameravata; varuj se ju, ljubi moj.

— Kaj ti veš o njih? Govori! — rekel je Ivan.

— Ne poprašuj, ljubi moj. Kar jaz vem, se ne da povedati z besedami, zdi se mi, da sta hudobna človeka, čemu se mi zdi, ne poprašuj! Zaman še nesem nikdar svarila. Ko bi me bila poslušala tvoja pokojna mati, morda bi še zdaj bila zdrava.

Maljuta je s strahom pogledal Onufrevno.

— Kaj me gledaš? — rekla je Onufrevna. — Ti le nedolžne pogubljaš, a hudobnega človeka ne moreš spoznati. Ti kaj takega ne slutiš, rudečelasi pes!

— Car, — vzkliknil je Maljuta, — dovoli, da jaz izprašam ta dva človeka. Takoj bodem izvedel, kdo sta in kdo ju je poslal.

— Ni treba, — rekel je Ivan, — jaz ju bodem sam povprašal, kje sta?

— Tu za durmi, ljubi moj, — odgovorila je Onufrevna, — v veži stojita.

— Daj mi, Maljuta, oklepno srajco s stene; in pojdi domov, ko prideta notri, se pa vrni v vežo, pritaji se z vojaki za durmi. Kadar jaz le kliknem, pritecite notri in zgrabite ju. Onufrevna, daj mi semkaj kovano palico.

Car je oblekel oklepno srajco, čez njo pa črno suknjo, ulegel se na postelj, ter položil je zraven sebe kovano palico, s katero je malo poprej sunil v nogo pota kneza Kurbskega.

— Zdaj ju pustite notri — rekel je.

Maljuta položil je ječine ključe carju pod zglavje, in odšel je vkupé z Onufrevno. Svetilnice pred sve-

se bode kmetiji in živinoreji posebno pomoglo, ako se ustanovi za Kranjsko deželni kulturni svet, kakor ga že ima Tirolska in naj bi se dovolila od strani države podpora za nakup juncev za pleme v Belokranjskeje.

Dr. Poklukar in tajnik g. Pirc se temu predlogu protivita. Pri glasovanju vsprejme se predlog poročevalca, kateri stavi nadalje sledeče predloge:

4. Po gozdih se mora boljše gospodarstvo začeti, devastiranje, kakor se dandanes vrši, mora prenehati, in posekani gozdi naj se zopet pogozdujejo.

Deželni predsednik g. baron Winkler pravi, da bode odslej vlada gledala na dobro gospodarjenje v gozdih, kar jej bode sedaj mogoče, ko dobi potrebnih organov, katere je ministerstvo na prošnjo deželnega zbora kranjskega privolilo, namreč štiri gozdarje in deset gozdnih čuvajev, kateri se bodo razpostavili po raznih krajih dežele. V zvezi z okrajnim in županskim uradom, se bode dotična postava strogo izvrševala.

K tej točki poprime besedo g. deželni poslanec dr. Dolenc in pravi, da bi bila ureditev pašnikov in občinskih skupin velevažna glede gozdov in pogozdovanja. Pašniki in skupine, kakor zdaj obstojé, so pravo gnezdo za kmetijski proletarijat. Gospodarji, ki od tega skupnega imetja največ davka plačujejo, nemajo užitka, kajti kočarji in ljudje, ki so si brez pravega dovoljenja na pašniku kočjo postavili, potem zraven še hlev za kravo ali celo kozo, ti poberó vse raz pašnike, kar je le kaj vrednega, da se ohrani in svojo živino preživé. Pašnik je za te ljudi tudi pot do gozdov in družega posestva imajočih kmetov. Brez pravega gospodarja hira vsako imetje in za pašnike se nihče ne potegne, ker se vsak boji sovraštva in otrekovanja. Po pašnikih se potikajo tudi potepuhi in da so se nam tudi cigani v deželi naselili, to je le sad skupin, katere nemajo pravega varuha.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. maja.

Danes je v državnem zboru prvo branje predloge o pogodbi s severno železnico. Desnica bode nasvetovala, da se ta predloga izroči posebnemu odseku v pretres.

Več meščanov Mariabilskega okraja na Dunaji podalo se je predvčeraj k dru. Koppu in mu ponudilo kandidaturu v tem okraju za državni zbor in mu zagotavljalo, da bode izvoljen z veliko večino. Kopp je pa baje izjavil, da ne bode ničesar storil, da bi dosegel mandat. Ko bi pa bil izvoljen, si pa pridržuje svobodno odločitev. Dr. Kopp morda misli, da bode slavnjejše, ako bode izvoljen, ne da bi se kaj poganjal za poslanstvo, ali pa znabiti že obupuje nad levčarsko politiko in hoče premisliti, ali bi se se zaman upiral v državnem zboru ali bi se pa odtegnil političnemu življenju.

Deputacija moravskega deželnega odbora, obstoječa iz deželnega glavarja barona Widmanna in prisednikov dra. Promberja in dra. viteza Manerja ter župana Brnskega mesta Winterholerja, bila je včeraj vzprejeta pri cesarji v avdienci, ter je prosila, da bi država še na dalje vzdrževala Brnsko tehniško učilišče.

Odsek trojice ogrske gospodske zbornice je vsprejel obrtno novelo. In sedaj se takoj začne v

zbornici posvetovanje o tem zakonu. Civilni ablatuš bosenske vlade, baron Teodor Nikolić prišel je predvčeraj v Temešvar, obiskal župana in velikega župana, potem se pa podal za štiri tedne na svoje posestvo Radna.

Vnanje države.

Vzhodne Rumelije generalni guverner, Aleko paša, podal se je v Carigrad in se ne vrne več na svoje mesto, kajti Turčija neče priporočati takega guvernerja za to provincijo, katerej bi ne ugajal kakej velevlasti. Zato se pa to vprašanje še ne bode tako hitro rešilo. Dokler ne bode imenovan nov guverner, vodil bode posle ravnatelj notranjih zadev Krestović, kateri je priljubljen Rusiji. Misli se že, da bode on imenovan generalnim guvernerjem.

Kitaj je zamenjal svojega diplomatičnega zastopnika pri francoski vladi, marquisa Tsenga s svojim diplomatičnim zastopnikom v Berlinu Li-Tong-Paom. To se smatra za znamenje, da se Kitajci hoté mirno pobotati s Francozi. Tseng namreč zaradi nekijh izjav v nekem nemškem listu ni bil dovoljen francoski vladi.

Nemški zvezni svet bode še ta teden rešil predlogo zakona proti anarhistom, potem se pa bode takoj predložil državnemu zboru. — Komisija za pretresovanje zakona proti socialistom vzprejela je, kakor je znano, vse Windthorstove dostavke in spremene k tej postavi. Kakor se da sklepati iz pisave nemških vladnih listov proti katolikom, hoče se vlada najbrž pri prihodnjih volitvah opirati na narodne liberalce.

„Novoje Vremja“ prinaša daljši članek o norveškem prepiru zaradi rušenja ustave s strani vlade in kralja. Ta list misli, da se v takih državah, kakor je Norvegija, kjer se je že ustava tako ukoreninila, kralj mora izogibati vladati z ministerstvom, ki je v nasprotstvu z večino. Za Rusijo bi pa bilo ugodno, ko bi se ta razpor še poostрил, ter bi Norvegija izstopila iz zveze s Švedijo in stopila v tako zvezo z Danijo. Potem bi bil ključ Severnega morja v rokah države, ki bi bila v pomorske vojski z Nemčijo naravna zaveznica Rusije.

Izid poslednjih volitev na Španjskem je sledeči: 45 liberalcev, 26 privržencev dinastične levice, 7 republikancev, mej njimi Castelar, 3 kubanski avtonomisti, 11 ultramontancev, 4 independenti, skupaj šteje tedaj opozicija 98 članov, vladnih privržencev je pa 329. — Predvčeraj je vjetih več častnikov, ki so ostavili svojo postajo Santo-Colomo v Kataloniji, da bi šuntali narod, spuntati se. Kapitan Mangado bil je ubit, njegova četa pa razpršena. Kakor vladni listi poročajo, sedaj ni nobenega ustajnika več na španjske zemlji.

Francija je že tudi odgovorila na okrožnico angleške vlade zastran konference za urejenje egiptovskih financ. Francoski poslanik Waddington je včeraj v London prinesel dotični odgovor. Francija je sicer za konferenco, a ta bi se bavit morala tudi z drugimi, ne le s finančnimi vprašanji Egipta. Odgovor francoske vlade ravaja uzroke, zakaj da se naj konferenca peča z vsem političnim položajem v Egiptu. Tega pa ravno neče angleška vlada, zato je mogoče, da se še konferenca ne snide.

Vesti iz Sudana so za angleško in egiptovsko vlado jako nepovoljne. 30. aprila je še Berberski guverner brzojavil po pomoč. Novejša poročila pa javljajo, da je pal Chartum in Gordon bil umorjen. Irski poslanec O Kelly, ki je obiskal Mahdija, poroča, da ima Mahdi 300.000 izvrstnih arabskih vojakov. Nam se dozdeva ta številka precej prevelika. Sicer se pa poročila iz Sudana jako nezanesljiva, ker so vse zveze v velikem neredu.

Dopisi.

Z Dunaja 30. aprila. [Izv. dop.] (Dva slovanska koncerta. Vzgleden rodoljub.

O propalem Šukljeji.) In zopet Slovan, ki je očaral ves Dunaj! To je pevec poljskega rodú, Mierzwinski, rojen v Varšavi. Nekateri kritiki trdè, da je to najboljši tenorist sedanjega časa. Drugi bi ta glas radi udušili, češ, da ima svet še nekaj jednacij, če ne boljih. Kolikorkrat pa je Mierzwinski nastopil v raznih dvoranh Dunajskih, največkrat se ve da v dvorni operi, očaral je vedno ter vse poslušalce kar skokom in v trenutku pridobil za se. Skrajnega navdušenja pri nekaterih prilikah ni bilo ni konca ni kraja. Nedavno pel je naprošen od Nemcev v korist nemškemu društvu. A kaj se pripeti? Po izvršenej točki moral je večkrat na oder. Plosk in klici radosti neso hoteli pomehati. Občinstvo je zahtevalo, da pevec še jednokrat poje. In kaj stori ta orjak tenoristov? V nemški družbi, na korist nemškemu društvu zapoje pesen poljsko, pesen slovansko! Da, to je nekaj nečuvanege, bi morda celo rekli Vaši na duhu pohabljeni nemškutarji, da menda še celo kakov „gemässigter Slovene“, kakor se to v novem času te baže ljudje radi imenujejo.

V velikej dvorani tukajšnjega glasbenega društva, ki je jedna največjih in najkrasnejših dvoran na Dunaji, priredila so zadnji terek poljska društva „Ognisko“, „Przytułisku“ in „Zgoda“ koncert, pri katerem so sodelovali: c. kr. avstrijska in kr. pruska kamorna pevka, Pavlina Lucca, slavni Mierzwinski, Labor, Smietanski in drugi. Odlikovana bila je Pavlina Lucca izvenredno. Po končanej točki morala je zaporedom na oder ter je pridejala še krasno pesen. Darovali so jej mnogo šopkov, mej temi jednega orjaške velikosti, v katerem so bile cvetice razdeljene po slovanski trobojnici s svilenim trakom, na kojem bil je upleten poljski orel. Godba igrala je več toček, mej temi novo skladbo poljskega skladatelja Zelenskoga. Orkester vodil je dvorni kapelnik Hellmesberger. A kdo bi opisal kakov učinek je napravil zopet Mierzwinski s fenomenalnim svojim glasom! V dvorani bilo je gotovo 2000 ljudi, a vse je bilo v neopisljivej navdušenosti. Pevec moral je točko ponoviti, a še večji plosk in klici radosti iz tisoč grl. Darovali so mu velikansk lavorjev venec in mnogo šopkov. Tako je zopet pokazal se Slovan, ki celemu svetu imponuje s svojim glasom, s svojo umetnostjo! Stroški koncerta znašali so 1500 gld., ipak je čistega dohodka čez 2000 gld., tako, da dobi vsako gori imenovanih društev 700 gld. Mierzwinski odpotoval je sedaj v London.

Nihče Vam še ni poročal o postnem koncertu slovanskega pevskega društva. Bil je kot navadno v cvetličnih dvoranh. Ves program bil je slovansk. Peli so se zbori: ruski, maloruski, česki, slovaški in slovenski. Krasen bil je trospev: „Radost bezmirnaja“ od Glinke, ki so ga peli gospa Morina, gg. Vilimek in Buchta. Od slavnega českega skladatelja A. Dvořaka peli sti se dve pesni. Ako se temu skladatelju in geniju klanjajo Nemci, Francozi, Angleži, potem je pač umevno, da ga Slovani čislajo nad vse mere. In po pravici! Kdor ni še slišal Dvořakovih pesnij, naj skrbi po vsaki ceni, da se mu kmalu posreči občudovati milino teh prekrasnih skladieb.

timi podobami so slabo razsvetljevale izbo. Car je vidno truden ležal na odru.

— Pojdita notri, ubožčeka, — rekla je Onufrevna, — ukazal je car!

Perstenj in Koršun prišla sta počasi v sobo, tipajoč okrog z rokami.

Z jednim samim pogledom je Perstenj pregledal sobo in vse predmete v njej.

Na levi od duri bila je klop, v prednjem kotu stala carska postelja; mej polico in posteljo bilo je v steni okno, katero se ni nikoli zaprlo s šaluzijami, kajti car je rad videl, da so prvi solnčni žarki prihajali v njegovo spalnico. Zdaj je skozi okno sijala luna in njena srebrna luč je lepo igrala na pisanih olepšavah postelje.

— Pozdravljena, slepa, Muromska prosjaka! — rekel je car, bistro in neprestano opazujoč poteze razbojnikov.

— Bog ohrani mnogo let zdravo tvojo carsko milost! — odgovorila sta Perstenj in Koršun, globoko klanjajoč se. — Povrne, reši in milost naj ti skaže mati božja, da si se usmiliš naju zapuščenih, ubogih ljudi, hodečih po zemlji, bredočih po vodi, ne videčih sveta božjega! Obvarujejo naj te sveti Peter in Pavel, Janez Zlatoust, Kozem in Damijan,

Hutinski čudodelniki in vsi svetniki! Dodeli ti Bog, za kar moliš in prosiš! Da bi vedno v zlatu hodil, dobro jedel in pil ter sladko spal! Da bi tvoje sovražnike mučil glad in bolečina; da bi jih vsak dan vilo v trebuhu in bolela glava!

— Zahvaljujem se, vama ubožčeka! — rekel je Ivan, nadalje gledajoč razbojnika: — ali sta že davno oslepela?

— Že z mladega, milostljivi car, — odgovoril je Perstenj, klanjajoč in zgibajoč se, — oba sva v mladosti oslepela! Nič več ne pomniva, kedaj sva videla božje solnce!

— A kdo je naučil vaju pesmi peti in pravljice pripovedovati?

— Sam gospod Bog, milostljivi car, sam Bog, pa še v starodavnih časih.

— Kako? — vprašal je Ivan.

— Starci naši pripovedujejo, — odgovoril je Perstenj, — in goslarji o tem pojó: bilo je v starodavnih časih, ko je odšel Bog v nebesa, razjokali so se vsi reveži, ubožčeki, slepi, hromi, z jedno besedo vsi nemaniči: kam greš Kristus Bog? Komu nas bodeš zapustil? Kdo bode nam skrbel za živež in pijačo? In rekel je jim Kristus, kralj nebeški:

„Dam vam, rekel je, zlato goro, reko medice, sadje, grozdje, košate jablane, da boste siti, pijani, obuti in oblečeni! Tu mu je rekel Ivan Bogoslov: Usmiljeni odrešenik! Ne dajaj jim zlatih gorá, ne medenih rek, ne sadja, ne vinogradov, ne košatih jablan, ne bodo znali prav gospodariti z njimi; šli bodo k njim bogatini, in jim bodo odvzeli premoženje. A ti, Kristus, kralj nebeški, daj jim tvoje Kristovo ime, daj jim pesmi sladke, daj jim velik dar pripovedovanja, o starih časih, o božjih ljudeh. Šli bodo berači po zemlji, veliko pripovedovali, vsak jih bode prenočil, oblekel, nakrmil s hlebom in soljo. In rekel je Kristus, kralj nebeški: Naj se pa jim zgodi po tvojemu, Ivane! Naj pojo pesmi, sladke, igrajo na gosli in pripovedujejo; a kdor jih bode prenočil, napojil, nasitil, temu dam v raji mesto; zanj ne bodo zaprte duri!“

— Amen! — rekel je Ivan. — Kake pripovedke znata?

— Vse znava, milostljivi car, kakeršne koli. Lahko ti poveva o Jerši Jerševiči, Štenikovljevem sinu, o sedmih Semjonah, o kači Gorinišci, o samopoječih goslih, o Dobrini Nikitiči, o Akundini . . .

(Dalje prih.)

Profesor v konservatoriji g. Simandl igral je na kontrabasu česke narodne pesni. Obilen plosk vrlemu umetniku in slovanskemu rodoljubu pričal je, kako priljubljen je Simandl kot umetnik in domoljub. Čveterospeva, ki so ju peli gg. Vilimek, dr. Kostlivi, Buchta in Vyskočil bila sta umestna ter sta prav dopala. Iznemadila pa je točka dveh Bendlovih mešanih zborov. Nastopil je prvič ženski zbor slovanskega pevskega društva. V tem ste tudi dve Slovenki, gospici Josipina in Lina Kolbeznovi, če se ne motim rojeni Ljubljanki. Zbor pel je z jedno besedo: prekrasno! Nedvedov zbor, nova skladba, poklonjena društvu, pela se je prilično dobro. Samo bi bili želeli, da točka ni bila zadnja. Za konec so bolj krepki zbori na mestu. Dobra je misel, da se je ustanovil ženski zbor v slovanskem pevskem društvu. Pevk pristopilo je koj s kraja nad 30. Vsi pevovodja g. Buchta, ki je duša temu početju, zasluži čezmerno pohvalo. Sploh se redkokje najde toliko požrtovalnosti kot ravno mej Slovani na Dunaji. Društveni denarničar žrtvuje slovanskemu pevskemu društvu vsako leto po več sto forintov, da se pokrije deficit, ki nastane vsled velikih produkcij. Slovanstvo je na ta način se ve da lepo reprezentovano v prestolnici Avstrije. Slovansko pesen občuduje celo Nemec!

Takrat moram tudi nekaj s priznanjem omeniti. Letos pristopil je kot podporni član društvu slovanskih pevcev v „Slov. Narodu“ po svojih kranjskih klobasah že znani slovensko-hrvatski krčmar na Dunaji g. Jakob Kruljač. Ta mož je sploh vedno rad tam, kjer se da kaj žrtvovati. Daroval je že „Sloveniji“, daroval „Narodnemu domu“ in vsikdar je na mestu, če gre za Slovane. Mož pa je najmenj katic dvajset let proč od domovine, in vender to vroče domoljubje. Slovenci in Hrvatje ga časte s tem, da hodijo k njemu pokušat kranjske klobase in rujno vince ter končno se zabavati po domače v pesni in govoru.

Da je Šuklje propal, smo tu prav veseli. Tudi drugi Slovani se veselijo z nami. Se ve da javka v telegramih židovskih listov na Dunaji: da je propal „ein gemässiger Slovene“. Kaj bo, če bosta zdaj morala pasti Winkler in Taaffe!!

Iz Trsta 30. aprila. [Izv. dop.] Nadvojvoda Albrecht, kateri je v ponedeljek ob 6. uri z vojno eskadro v Trst prišel, bil je z vsemi vojaškimi častmi vsprejet. Kakor hitro se je brodovje na jedno miljo luki približalo, naznanjal je strel z Grada prihod visocega gosta in zavihrala je cesarska zastava. Kakor mravljišče hitelo je ljudstvo k morju, kjer je imel nadvojvoda na suho stopiti, v pol ure bilo je 15 000 ljudi na obali, da je navstala prava gnječa. Brzo so priplule vojne ladje pred luko in se ustavile, nadvojvoda je jaderno stopil v krasno barčico in po urnem veslanju dalmatinskih mornarjev izstopil je na suho, kjer ga je ljudstvo burnim „živio“ in „evviva“ vsprejelo. Ogledal je častno kompanijo, pozdravil prijazno dostojanstvenike, ter peš v Hotel de la Ville odšel. Množica pozdravljala ga je povsod, nadvojvoda pa je prijazno odzdravljala. Z oklopnice gromeli so topovi jednako na Gradu. V hotelu, pred katerim se je vse trlo, ter z gromovitimi „živio“ pozdravljalo gosta, prišel je nadvojvoda na balkon, ter na vse strani pozdravljala. V torek v jutro, na obletnico smrti njegovega očeta, peljal se je nadvojvoda k maši k sv. Autonu novemu, katero je bral Tržaški škof, potem pa na vojaški prostor, kjer si je ogledal vojaštvo. Danes v jutru pa so bile velike vojaške vaje proti Žavljam, kamor je tudi posadka iz Kopra prišla. Ob 5. uri popoldne odpeljal se je v Gorico, na kolodvoru čakala ga je množica na tisoče in ga še jedenkrat burno pozdravila. Umevno je ob sebi, da je „živio“ prevladal nad „evviva“ in „hoch“.

Grozen čin se je imel izvršiti sinoči. — Dva lahona, prvi Lewi, drugi neki Novak, gotovo odpadki našega naroda v službi izdajstva, hotela sta baje ob pol 10. uri pred Hotel de la Ville in ondu vreči bombo. Vrli Ljubljčan civilne straže nadzornik Nučič pograbil ju je na borsinem trgu, ker sta se mu sumna zdelala in ju takoj z asistenco v ječo odpeljal.

Koliko časa bodo še v Trstu take razmere trajale? — tako se vprašuje ljudstvo, kateremu ni dovoljeno šol v materinem jeziku, katerega prošnje in peticije se prezirajo, ker so v slovanskem jeziku pisane? Žalostno, pa resnično in to pod spravipljivim pravičnim (?) ministerstvom Taaffeja.

Koliko časa bodo še to trajalo na Tržaškem magistratu, kjer je torišče irredente, katerega organ je „L' Independent“.

Zadnji čas je, da vlada stori, kar ima po vsej postavi učiniti, sicer utegne se pojaviti razdraženost ljudstva, ki taci razmer neče dalje prenašati, tako se sliši od ust do ust.

Da bi se bila sinoči ta vest razširila, navstali bi bili sigurno izgrebi in tiskarne izdajskih listov bile bi škodo trpele. Tako se je pa še le danes to ko blisk po Trstu razneslo, vse je razburjeno. Naš namestnik pa na svojih lavorikah še dalje vlada.

Tlačen.

Iz Idrije 30. aprila. [Izv. dop.] Kakor ste bili oznanili, predstavljali so naši (slovenski) diletantje v nedeljo 27. t. m. v tukajšnjem c. k. rudniškem gledališču Nestrojevo burko s petjem: „Lumpacij Vagabund ali hudobni duh“. — Gledališče bilo je ta večer v pravem pomenu besede, natlačeno, da se je vse trlo; ne samo sedeži in stoječim odmenjeni prostor v parterji, temveč tudi lože so bile, rekel bi tu in tam prenapolnene, torej ne „gurgites vasti“, kakor v Ljubljanskem gledališču pri slovenskih predstavah. Mej občinstvam videli smo po leg domačih odličnjakov častite goste iz Cerknega, Ljubljane itd. — Igra izvršila se je povsem vrlo dobro in precizno in posamični igralci bili so v resnici to, kar so predstavljali. Ne bomo pokladali strogo kritičnega merila na podrobnosti tega ali onega igralca, uvažujoč okoliščino, da se od prstovoljnih diletantov ne more zahtevati dovršenega mojsterskega igranja; ali priznati moramo odkritosrčno in pohvalno, da si je vsak izmed njih prizadeval, zadovoljiti svej ulogi. Toda posežimo v imenik predstavljajočega osebja. G. Novak podelil je svojemu Stelariju, gospodarju čarobnega kraljestva s svojim sonornim glasom in počasnim, naglasnim govorjenjem primerno veličastnost, gospica Punčuhova bila je res „mogočna Feja Fortuna“ in gospica Fanika Erženova s svojim ljubkim podolgastim obrazkom in s črnimi hrepenečimi očmi podala nam je pojem o Amorozi, varhinji prave ljubezni. Hudobni duh Lumpacij Vagabund imel je v tenkorastni podobi g. Grudna vrednega predstavljavca, na katerem je obviselo marsikatero oko naših krasotic; vender se nam zdi, da bi se mu bile podajale bolj ozke — breguše; kar se tiče zanikerne Trojice: Lima, Klobiča in Kneftre, reči moramo pač: tres faciunt collegium. G. Grašek v (Lim) bil je pravi mizarski pomočnik, kateremu se je bralo z obraza, da bode jedini ušel zapelj v im zanjkom hudobnega Lumpacija. G. Fr. Kos pokazal se nam je v svojem Klobiču lehkovižega krojača, ki more biti „zraven“ pri vsaki burki; gibčen in elastičen bil je dovolj in ko je na prinošiči začel slačiti brezstevilne svoje prsnike, zdelo se nam je res, da imamo pred očmi kakšnega „Handwerksburša“. Toda, pozneje, ko se mu je bila sukati na parketu, minila ta je prejšnja poskočnost in pri pevanji terceta s koketnima sestrama Kamiljo in Lavro ni vedel prav, kam bi z dvema rokama, kar pa se mu izvrstno razjasni v prihodnji igri. No, in tretji član te zanikerne „triperesne detolje“ — Knefta prišel je v predstavi, podobi in maski g. Hermana do svoje zaslužene časti: to je bil res pravi zaniker in nepoboljšljivi pivski bratec, katerega se ni prejela nobena zvijača ženske zapeljivosti; pri svojem ljubem poliču se ni brigal za drugo, nego za svojo astronomijo, in bal se ni na vsem božjem svetu družega, kot napovedanega kometa. In kot star izvedenec na deskah, ki pomenjajo svet, igral je med vsemi tremi najbolj naravno, neposiljeno, z neko ginjivo flegmatiko, da ga je bilo veselje gledati. — Izmej igralč omeniti nam je z odliko v prvi vrsti gospice Dolinarjeve (Kamilje) in Minke Lapajnetove (Lavre) bili sti jako dražestni hčerki ponosne Signore Palpiti. Njijino blaglasno petje je očaralo vse občinstvo, zlasti gospice Lapajnetove čisti in zvonki glas nam je segal v srce, kakor je tudi z živahno mimiko v onem duetu v Klobičevi hiši razodela svojo igralsko nadarjenost. Razen navedenih odlikovali so se razni drugi igralci, katerih posamično navajati pa nam žal! ne dopušča prostor. Vender nam velevala dolžnost, omeniti velikanske, genijalni našopirjene ovratnice g. Bezga, katera bi bila zares vredna vsaj jednega venca.

S kratko: vsa igra izvršila se je po vsem zadovoljivo in točno, in če se pomisli, da je ta burka polna pomenljivih prizorov in mnogobrojnih podob, čuditi se moramo pogumu in podjetnosti, s katero so se je lotili naši diletanti. Na izvedenji te jako zavoljane igre gre hvala v prvi vrsti večjemu reži-

serju, g. Hermanu, kakor gledé kostimov in toalet požrtvalnej gospi Trevnovi.

Dohodka je bilo preko 63 gld., kar ga še dozdaj ni bilo v našem gledališču.

Kakor je za gotovo določeno, ponavljala se bode igra prihodnjo nedeljo, dne 4. maja, in nadejati se je zopet polnega gledališča.

Po končani gledališčni igri bil je v pivni dvorani gostilne „pri črnem orlu“ ples, ker je naša mladina rajala do juterne zore. Posebno odlikoval se je česki ples. Besedo, katerega so nas na učili vrli bratje „Čehovi“ pri tukajšnjem rudarstvu.

Domače stvari.

— („Slovensko društvo“) zboruje, kakor je razvidno iz telegrama, prihodnjo nedeljo 4. dan t. m. popoldne ob treh v Slovenske Bistrici v gostilni gospoda Adelsteina. Prvotno bilo je dogovorjeno, da bode zborovanje v gostilni g. Nendlove, a strastni Bistričanje so gotovo neprestano pritiskali in ščuvali, da je g. Nendlova v zadnji hip prostor odrekla in si je moralo Slovensko društvo družega prostora iskati. Da bode vkljub tej spletki zborovanje mnogobrojno in imponantno, prosimo vse rodoljube Slovensko-Bistriškega, Konjskega in bližnjega Mariborskega okraja, da se tega velevažnega zbora kolikor možno mnogoštevilno udeležijo. Vsakdo, kdor le more, naj smatra udeležitev pri tem zboru, za svojo narodno dolžnost.

— (Poljedelsko ministerstvo) dovolilo je za urejenje hudournika Močilnika v Vipavske dolini 6000 gld., deželni odbor pa 1000 gld.

— (Iz Gorice se nam piše: v 1. dan t. m. Nadvojvoda Albrecht došel včeraj ob 7. uri v Gorico, danes so vojaške vaje na Rojicah, za katerimi bodo sledile v kratkem druge pod voditeljstvom F. L. M. Kuhna. Danes ob 7. uri na večer odide zopet gospod nadvojvoda. — Včeraj ustrelil se je okolu poludne jeden dijak 7. razreda tukajšnje višje realke. Povod ni še povsem znan, govori se, da bi bil izključen iz zavoda zaradi bogokletja in zaničevanje obredov katoliške cerkve.

— (Čitalnična restavracija) otvorila se je včeraj in bila ves dan, posebno pa zvečer živahno obiskovana. Po uspehu prvega dne sodeč, smemo se nadejati, da bode čitalnična restavracija zopet središče narodnjakom, kakor prejšnja leta.

— (Ponesrečil) se je g. Simon Gregorčič ml., podžupnik v Trenti. Pal je raz neko pečino in našli so ga baje nezavestnega.

— (Jakob Grmovšek,) krčmar pri sv. Andreji nad Polzelo daroval je podružni cerkvi sv. Jakoba v Skalab 200 gld.

— (Z vlaka je pal) včeraj popoldne železnični sprevodnik mej postajama Medvode in Loko pri stražnici št. 73. Vlakovo osebje je na to vlak hitro ustavilo. Dotični se ni poškodoval, pritekel je sam za vlakom in se peljal dalje, opravljajoč svojo službo.

— (Švicarski trgovci) nameravajo, kakor poroča „Slov. Gospodar“, ko bode Arelska železnica otvorena, najeti kleti v Mariboru in kupovati dobra štajerska vina, da se izognejo ponarejenemu vinu.

— (Delalsko podporno društvo v Trstu) pričelo je včeraj pevsko šolo za novince obojega spola.

— (Iz Tiesma) v Dalmaciji se poroča, da so nedavno v cerkvi imeli neljub prizor, ki ga niti navzočnost vladike odstraniti ni mogla. Po vrli prepovedi župnika Buzolića s hrvatskim jezikom stopil je na propovedalnico jezuit Lombardini ter pričel italijanski propovedati. Tu je navstal neopisen hrup, tako da je morala žandamerija hoditi po cerkvi; a hrup se ni polegel, dokler vsi verniki neso bili iz cerkve. Ostalo jih je dvajset duš, dočim bi 1000 rado poslušalo hrvatsko propoved.

— (V Kubeđu) v Istri, snujejo bralno društvo. V 27. dan m. m. imeli so posvetovanje, pri katerem se je takoj 30 članov upisalo ter volili začasni odbor. Vrlo!

— (V kranjsko hranišnico) vložilo je meseca aprila 1591 strank 288.987 gld., 1815 strankam pa se je izplačalo 205.250 gld. 92 kr.

— (Štajerska hranišnica) je občinam: Slatina, Sečovo, sv. Florijan, Tokačevo, Donačka gora, vsled slabih letin osiromašenim, darovala 500 gld., za slovenske uboge dijake v Gradci 50 gl.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima 7. maja t. l. prvi redni občni zbor v

letnem tečaju. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo funkcionarjev v preteklem tečaju. 4. Poročilo pregledovalcev društvenega imetja. 5. Volitve. 6. Slučajnosti. Mestnost: Guster-schütz's Restauration, I., Auerspergstrasse 6. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilnej udeležbi vabi uljudno odbor.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Maribor 2. maja. „Slovensko društvo“ zboruje gotovo v nedeljo 4. dan maja v Slovenske Bistrici v gospod Adelsteinovej gostilni popoldne ob treh. Prosimo obilne udeležitve.

Za odbor:

Dr. L. Gregorec, predsednikov namestnik.

Madrid 2. maja. Zasledili so zaroto, katere je bil namen prerezati telegrafsko zvezo in preprečiti promet na železnicih. Akoravno so ukrenjena sredstva preprečila izpeljavo kompota, je vendar nekoliko brzoglavnih prog pretrganih in eden most na železnici iz Barcelone na Francosko razdejan.

Razne vesti.

* (Veliko deževje) je na Gališkem. Reke prestopajo svoje bregove. Dela na polji so se pretrgala. Zimne setve so že mnogo trpele zaradi prevelike moče.

* (Najnovejša knjiga o Rusiji.) Pod naslovom: „Carstvo carov in Rusi“ izdal je Anatol Leroy-Beaulien v Parizu knjigo, ki daleč presega vse, kar se je dosle o silnem carstvu pisalo. Kdor hoče dobro poznati „silno državo“, mu je neobhodno potrebna ta knjiga, ki nadomestuje celo knjižnico in je plod 10 letnega dela in opazovanja. Do sedaj izšel je prvi zvezek, ki se bavi o zemlji in ljudeh, o narodnem značaju, v socialnih odnošajih, o plemstvu, meščanstvu in o kmetih. V 2. zvezku bode se razpravljala centralna in krajna uprava, provincijalne in mestne skupščine, policija, sodstvo, častništvo in politične reforme, katerih se je pod Aleksandrom III. nadejati itd. Leroy Beaulien zajema je iz najnovejših in najbolj zanesljivih virov, pozna pa tudi vso dotično francosko, angleško in nemško literaturo, kakor tudi vsa ruska dela, katera je posebno marljivo študiral, da si je nabral potrebnega in kritično presojenega gradiva.

* (Amerikanski milijonar Vanderbilt) ceni svoje premoženje na 194.000.000 dolarjev. Jaz sem, rekel je k nekemu prijatelju, najbogatejši mož na svetu. Vojvodo Westminsterskega cenijo na 200 milijonov dolarjev, a ti mu nesó jedva 2%, moje premoženje pa mi daje 6% na leto. Vanderbilt ima vsak dan 28.334 1/4 dolarja dohodkov, vsaka ura donša mu 1180 dolarjev obresti. Vrh tu ga za služi pri prodaji zemljišč do 2 milijonov dolarjev na leto.

* (Vseučilišni senat v Oxfordu) je sklenil, da se bodo tudi ženske dopuščale kizpitom iz matematike, zgodovine in prirodosnanstva.

* (60 oseb zasutih.) Na pogorišči konfekcijskega magazina Whiteley v Londonu se je neki zid podrl in 60 oseb zasul.

* (Več večjih dinamitnih patron) našlo se je predčera pod pisarno parlamentnega poslopja v Torontu (v Kanadi na jezeru Ontario). Patrone je tja gotovo položila zločinska roka. Ko bi temu ne bili prišli na sled, bilo bi se gotovo velik del poslopja pognalo v zrak.

Zahvala.

Knjižnici akad. društva „Slovenija“ darovali so v preteklem zimskem tečaju sledeča zastopništva in gospodje:

Sl. uredništvo „Kres“-a letnik III., sl. uredništvo „Ljublj. Zvon“-a letnik II. in III., g. prof. D. Nemanic 1. zvezek „Čak.-kroat. Studien“, g. Jos. Maru XIX.-XXI. zvez. „Jezičnik“-a, g. Fr. Schumi „Urkunden-Regestenbuch d. H. Krain“, g. dr. Alf. Mosch 2. letnik II. in III. „Pravnik“-a, sl. odbor „Matice Slov.“ 2 knjigi in 8 zemljevidov, g. S. G. 2 knjigi, g. Josip Samotorčan 1 knjigo, g. M. H. 1 knjigo, g. H. T. 3 knjige, g. dr. Fr. Firbas 26 knjig, g. dr. K. Glaser 25 knjig, g. H. Strekelj 1 knjigo, sl. uredništvo „Cvetja z vertov sv. Frančiška“ blagovnilo je dopolniti letnika III. in IV., sl. uredništvo „Vrtec“-a blagovnilo je dopolniti letnika XII. in XIII. Društveni čitalnici pošiljajo brezplačno svoje časopise sledeča uredništva: „Bau- und Civil-techniker“ na Dunaji, „Allg. österr. Gerichtszeitung“ na Dunaji, „Wiener medicinische Blätter“ na Dunaji, „Tourist“ na Dunaji, „Primorac“ na Dunaji, „Cvetje z vertov sv. Frančiška“ v Gorici, „Zadruga“ v Celju, „Paleček“ v Pragi, „Slovo“ v Lvovu, „Südsteierische Post“ v Mariboru, „Popotnik“ v Mariboru, „Slovenski Gospodar“ v Mariboru, „Ljubljanski List“ v Ljubljani, „Novice“ v Ljubljani, „Učiteljski Tovariš“ v Ljubljani, „Vrtec“ v Ljubljani. Petrogradsko slovensko dobrodelno društvo pošilja brezplačno svoja mesečna „Izvestija“, il. tednik „Niva“ in polit. dnevnik „Novoje Vremja“. Za 25% naročnine pošilja

svoj list uredništvo „Wiener landw. Zeitung“, za 50% naročnine pa uredništvo „Vienac“-a v Zagrebu. Akad. društvu „Slovenija“ pristopil je kot redni letni podpornik z doneskom 5 gld. g. prof. Josip Hubad, g. Kruljač daroval je v korist društva 3 gld. Vsem tem dobrotnikom izreke najtoplejšo zahvalo

za odbor akad. društva „Slovenija“:

H. Tuma, M. Murko,
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

Na Dunaji, v 30. dan aprila 1884.

Pravo pravcato univerzalno sredstvo. Resnica, da imajo razne bolezni svoj izvor v slabo delujočem želodcu in črevah, izpričuje uspešno rabo „Moll-ovih Seidlitz-praškov“ skoro pri vseh boleznih. Skatljica z navodnom uporabe 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izreče Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (690-5)

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek	11828 gld 90 kr.
Ravnika Franjo v Ljubljani	5 „ — „
Iz pušice pri „Minskem kamnu“	2 „ 50 „
Lavoslav Urbas v Idriji	11 „ 50 „
Cisti dohodek koncerta v Zagrebu	301 „ 38 „
Franjo Kovač, zastopnik banke „Slavije“ v Ložu	2 „ 43 „
Peter Deskovič, zastopnik banke „Slavije“ v Moščenicah	2 „ 47 „
Zastopniki banke „Slavije“:	
Ivan Gašperlin v Št. Jurji	— gld. 46 kr.
Ant. Marinič v Podrovljah	— „ 54 „
Fran Dominko v Kobaru	— „ 35 „
Vkupe	1 „ 35 „
Josip Gnezda iz Zagreba „Narodnemu domu“ za piruhe	5 „ — „
Videč požrtvovalnost gospoda Gnezde nabrala je ostala pri Primožicu na Posavjem njemu na čast zbrana družba Ljubljanska gospica po poštohranih kartah	8 „ 20 „
Zastopniki banke „Slavije“:	
Fran Kogej v Postojni	1 gld. 10 kr.
Miroslav Prelec v Komnu	1 „ 82 „
Ivan Nastran v Radomlju	— „ 42 „
Peter Majcen v Hočah	— „ 07 „
Vkupe	3 „ 41 „
Jastreb J. v Zagrebu	1 „ — „
Matiija Hudovernik, zastopnik banke „Slavije“ v Vidmu	1 „ 04 „
Iz pušic:	
pri pošti na Vremu	— gld. 50 kr.
pri Klobučarju v Bitinji	— „ 10 „
Gospa Valerčičeva	— „ 10 „
Vkupe	— „ 70 „
Vkupe	12176 gld. 38 kr.

Javne dražbe.

5. maja. 3. eks. držb. pos. Marije Penko iz Kala, 750 gld., v Postojni. 2. eks. držb. pos. Jakoba Bobka iz Male Ristave, v Postojni. 1. eks. držb. hiše Klementine, Pauer na sv. Petra predmestju v Ljubljani, 7000 gld., v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Naceta Makovca iz Gorenje Dobrave, 1197 gld., na Brdu. 1. eks. držb. pos. Fidelisa Urbančiča iz Kokre, 2620 gld., v Kranji.

6. maja. 1. eks. držb. pos. Antonije Grillanc iz Hraš, 214 gld. 56 kr. v Postojni. — 2. eks. držb. pos. Josipa Oblaka iz Rateč, 2222 gld., v Ratečah. 1. eks. držb. pos. Janeza Drinovca iz Terboj, 3816 gld., v Kranji. 1. eks. držb. pos. Štefana Lagoja iz Suhorja, 4640 gld., v Postojni.

7. maja. 1. eks. držb. pos. Frana Lisca iz Orlov, 2670 gld., v Krškem. 1. eks. držb. pos. Blaža Gašparica, iz Bezgovice, 935 gld., v Kočevju. 3. eks. držb. pos. Martina Matelovica iz Radovice, v Metliki. 3. eks. držb. pos. Marka Koželja iz Zeleznika, v Metliki. 1. eks. držb. pos. Valentina Robleka iz Bašlja, 4040 gld., v Kranji. 1. eks. držb. pos. Jakoba Kovačiča iz Ponikve, 976 gld., v Loži. 1. eks. držb. pos. Frana Urbančiča iz Mertvice, 280 gld., v Krškem. 3. eks. držb. pos. Martina Golobičiča iz Kala v Metliki.

8. maja. 1. eks. držb. pos. Frana Mihovca iz Martinega hriba, 6350 gld., v Logatci. 1. eks. držb. pos. Josipa Humovca iz Čerknice v Logatci. 1. eks. držb. pos. Antona Krašoveca iz Čerknice, 1937 gld., v Logatci. 1. eks. držb. pos. Luke Vidriha iz Čerknice, 850 gld. in 625 gld., v Loži. 1. eks. držb. pos. Janeza Žitnika iz Fužine 5765 gld., v Žužemperku.

Meteorologično poročilo.

Uzo	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. maja	7. zjutraj	731-31 mm.	+ 8-8°C	sl. vzh.	jas.	0-40 mm.
	2. pop.	731-17 mm.	+ 15-4°C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	733-31 mm.	+ 10-6°C	sl. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura + 11-6°, za 0-3° nad normalom.

Zahvala.

Podpisanim je prijetna dolžnost, ker ni bilo mogoče osobno storiti, tem potom najuljudneje in najpriskrbeje zahvaliti se blagorodnim gospicam Kamniškim za prijazno in mnogobrojno udeležitev pri veselici v Čitalnici, potem slavnemu predsedstvu čitalničnemu, da jim je blagovolilo prepušiti dvorano in vrle gostilnici Grašekovej za izvrstno postrežbo.

V Ljubljani 2. dan maja 1884.

Odličnim spoštovanjem

(296) „Trinajstotica prvega majnika“.

Dunajska borza

dné 2. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 40 kr.
Srebrna renta	81 „ 40 „
Zlata renta	101 „ — „
5% marčna renta	96 „ — „
Akcije narodne banke	853 „ — „
Kreditne akcije	319 „ 75 „
London	121 „ 40 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 64 „
C. kr. cekini	5 „ 71 „
Nemške marke	59 „ 40 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 123 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 172 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101 „ — „
Ogrska zlata renta 6%	122 „ 70 „
„ „ papirna renta 5%	92 „ — „
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108 „ 20 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ 25 „
Kreditne srečke	100 gld. 182 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 117 „ 80 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	207 „ 75 „

Zahvala.

Za presrečno sočuvstvo mej boleznijo in ob smrti in za mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku moje nepozabljive soproge, gospe

Rozalije Wakonigg,

izrekam mojo najtoplejšo in najpriskrbejšo zahvalo, posebno se pa še zahvalim za lepe vence.

V Litiji, dné 1. maja 1884.

(295) **Janez Wakonigg.**

V „NARODNEJ TISKARNI“

sti ravnokar izšli knjigi:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Potem:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Izkušen kovač in živinozdravniški pomočnik

ter

izkušen mesogleda,

zmožen slovenskega in nemškega jezika, išče službe kje na Kranjskem, Koroškem ali Štajerskem. Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom: **Martin Zajc v Briašah**, pošta **Islak**, postaja Zagorje juž. žel., Kranjsko. (276-3)

Marijno kopališče,

ležeče ob Prulah,

odprlo se je v 1. dan maja.

Letos se bodo tudi izdajali **naročilni listi** na kopele v lesenih in kamnitih banjah.

K mnogoštevilnemu obisku vabi uljudno

(282-2) **Josipina Ziakowski.**

5000 1 (788-38)

ostankov sukna

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštenu povzetju, ostanek po 5 gld.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljatelj marke za 10 kr.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To pripristo in naravno zdravilo je prava dobrodelna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokáže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše žledove boleti. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljatev pa jedino v lekarni **Cristofolotti v Gorici**. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni **Jut. pl. Trnkoczy**, na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (89-26)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobička željnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nima nobene moči in vrednosti.